

nende soovimist küsis. Ta mõtles, et n'ad ehk kasinaste arwawad saanud olemad ja awal-
das seda ka neile. „Ei,“ wastasiwad need,
meie täname Teid Teie helde ande eest wäga,
mis meile olete annud; aga meie ei wõinud
seda mite enesele pidada, sest meie arwame,
et Teie andmisega wist eksinud olete ja mitte
nenda palju anda 'pole tahtnud. Sellepärast
tahame alandlikult Teile seda eksituse läbi an-
tud raha tagasi anda ja palume oma taht-
mist mõõda anda.“

„Diguš küll,“ wastas rentnik, „ma olen
kogemata seda raha Teile annud. Sellepärast
wõtke nüüd, mis ma Teile oma tahtmist-
mõõda ja mite enam kogemata, annan.“
Nende sõnadega andis ta üht palju suuremat
raharulli meeste kätte, kes seda kohe lahti
wõttsiwad ja weel enam imekspanemiseks kui
enne, kaksford enam kuldraha sees leidtsiwad
olewat.

Nüüd ei wõinud n'ad kauem endid wai-
gistada, waid pärisiwad järele, kust see tulla,
et ta oma sulasega, kes üht kbit õõseks wälja

kašte kätte jätnud, tapelnud, ja nendele ome-
tige nii suurt andi annud; sest nemad ei olla
seda weel enne näinud, et üks paha inimene
ka Jumalat meeletuletada ja waestele ehk muu
pühaliku asjade tarwis andid annab.

„Waadage, sõbrad,“ hakkas rentnik seleta-
ma, „see tuleb sest, et inimene kõiges asjus
peab hoolas olema. Kui minu sulased iga-
ford, n'agu siin näituseks, kõisi saaktsiwad õõse
wälja kašte kätte jätma, siis ei saaks üks
kõis kuigi kaua wastupidama, waid peagi ära-
mädanema. Kui ta aga hoolega hoitud saab,
wõib tema kaua seissta ja ei oleks ilmaasjata
raha tarwis wäljaanda, waid muu kasuliku
asjade tarwis kokku hoida, n'agu Teie nüüd
kätte. Sellepärast peab põllumehe kõige suu-
rem hool ja mure olema, oma maeapidamist
õiges korras pidada; — teeb ta seda, siis lä-
háb tema elujärg häáste. Kas seda 'pole il-
mas küllalt nähtud, kui palju hooletus kahju
saadab? Iga õige maeapidamist korra páále
nõudja peremehe kohus on, et ta filmad ees
ja taga peab pidama, sell' kombel ennast kahjo